

Alemanya: torna l'esperit de Prússia?

El partit antieuropeu AfD, molt fort a l'antiga Alemanya de l'est i segon partit del país segons les enquestes, pot bloquejar els propers passos de la construcció europea d'Angela Merkel

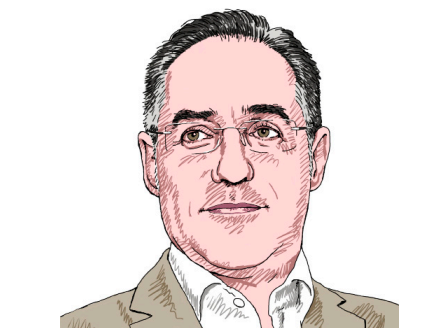
Aquest estiu he llegit un brillant assaig sobre Alemanya de James Hawes, molt ben rebut al món anglosaxó: *The Shortest History of Germany*. En poc més de 200 pàgines l'autor fa un resum de la història del país europeu més admirat però també més temut. Així, des de Juli Cèsar fins a Angela Merkel, Hawes fa servir 100 mapes històrics i electorals i estableix paral·lelismes interessants com ara, per exemple, entre la Germània romana i l'RFA de 1945.

Per a Hawes és el riu Elba, i no el Rin, l'autèntica frontera d'Europa, des del temps dels romans fins a les darreres eleccions federals alemanyes de 2017: més enllà de l'Elba quasi el 40% dels votants (AfD i Die Linke) estan en contra del gran consens CDU+SPD sobre el rol d'Alemanya dins del procés de construcció europea.

L'AfD és el segon partit a les enquestes a tot el país, però a Saxònia (antiga Alemanya de l'est) va esdevenir el primer partit a les eleccions federals de 2017, superant amb un 27% dels vots la CDU de Merkel.

Hawes explica com les dues Renànies a la riba del Rin (els estats més poblats d'Alemanya), Hesse, Baden-Württemberg i Baviera han estat sempre més propers a Gran Bretanya, França i Àustria, mentre que l'est d'Alemanya ha mirat sempre cap a l'est, des del temps dels romans i de Carlemany fins després de la caiguda del Mur de Berlín.

Així, Hawes cita Konrad Adenauer i com va maniobrar a França al més alt nivell entre 1919 i 1923, llavors essent alcalde de Colònia, per aconseguir suport per a una West German Confederation: "Prússia ha governat Alemanya d'acord amb els

RAMON
TREMOSA

seus valors i, si ens en poguéssim separar, no seriem governats per l'esperit de l'Est". En el mateix sentit, el 1804 alguns bisbes catòlics alemanys havien convidat Napoleó a "travessar el Rin i fer fora els bàrbars".

Al Congrés de Viena de 1815 Anglaterra, per tal d'evitar l'expansionisme francès, va reforçar Prússia en excés. Els Junkers prussians, grans terratinents militaristes de Prússia, el més influent dels quals va ser Bismarck, ho van aprofitar per imposar-se militarment a Dinamarca (1864), als estats del centre i del sud d'Alemanya (guerra austroprussiana, 1866) i a França (guerra francoprussiana, 1870-1871).

Prússia va esdevenir així la dominadora d'Alemanya, fins al punt que Gilbert Keith Chesterton va sintetitzar la història del país reunificat entre 1871 i 1945 en un tuit: "Sempre que Prússia ha pervertit les dues

Alemanyes (la catòlica i la protestant) Europa ha patit una gran guerra".

Prússia va ser el darrer país europeu a ser cristianitzat (no ho va ser fins al segle XIV) i per a Chesterton això explicava la pervivència, encara al segle XX, en la mentalitat prussiana d'un sentiment molt fort de superioritat racial i d'un gran esperit bel·licós.

Berlín, capital de Prússia i ara també capital de l'Alemanya reunificada, és una de les poques capitals europees sense catedral gòtica (Madrid tampoc no en té, per cert). Per al pensador francès Charles Péguy aquest era un detall significatiu: "Europa arriba fins allà on hi ha catedrals gòtiques i universitats medievals".

Hawes mostra també mapes electorals de suport al partit nazi: molt baix als estats catòlics, mitjà als protestants i majoritari a Prússia. Per això al tractat de Ialta els aliats es van acarnissar especialment amb Prússia, esborrant-la literalment del mapa i regalant-la en bona part a Polònia, després de l'èxode més gran de la història de la humanitat: entre 10 i 12 milions d'alemanys van fugir de les tropes soviètiques el 1945. I per això mateix els sentiments de Merkel, que prové de l'Alemanya de l'est, per acollir refugiats de la guerra de Síria.

Hawes critica l'austeritat que s'imposa a Grècia mentre Alemanya continua fent massives transferències fiscals de l'oest a l'est d'Alemanya (2 trilions d'euros des de 1990!!!). "Prússia mana des de la tomba" diu Hawes. Esperem que no prou per aturar el procés de creixent integració que la UE necessita.

Eurodiputat independent pel PDeCAT